

LA LLIBERAL

**REVISTA DE CULTURA
I ART VILASSARENC**

**SETEMBRE OCTUBRE
I NOVEMBRE**

ANY 2019 NUMERO 18

INDEX

00 - PORTADA

01 - INDEX

02, 03 - ALPS, PER VERO

04, 05, 06 i 07 - ARGENTINA, PER MANEL MENAL

08 i 09 - CARRCASONE i VENDRES

010, 011 i 012 - RELAT, PER PILIO

013 i 014 - CIBER, PER ROSQUI

015 i 016 - COTXES ANTICS, PER JORDI MARTÍNEZ

017 i 018 - DIBUIXOS, DAVID CAMPOS

019, 020, 021 i 022 - GALICIA, ÀLEX PUIG

023 - L'ESTEL, ANTON CASANOVAS

024, 025 i 026, MARROC, NÚRIA GALVEZ

027 i 028, LA MEVA MARE, PER ROSQUI

029 - MOTOCROS, PER ROSQUI

030 i 031, LA CITA DE LOS VIERNES,
POR MANEL MENAL

032 i 033, PINTURAS DE JOSÉ OLIVARES

034, 035 i 036, GRAFITIS

037 i 038, MARIO BORGUÑO AUTOR
Y KELLY ARRONTES ILUSTRADORA

039 - ESCRIT Dr. ROGER MERCADE

040, 041, 042 i 043 - MUSEU DE CIENCIAS
NATURALS, IRENE VEGA

044 - PUNT X PUNT, ANTON CASANOVAS

045 i 046 - ANIMALONS, CRISTINA i SALVA

047, 048 i 049 - DELTES DEL BESÓS i
LLOBREGAT, PER SILVIA JAMBERT

050 i 051 - TRENS, PER SANTI DALMAU

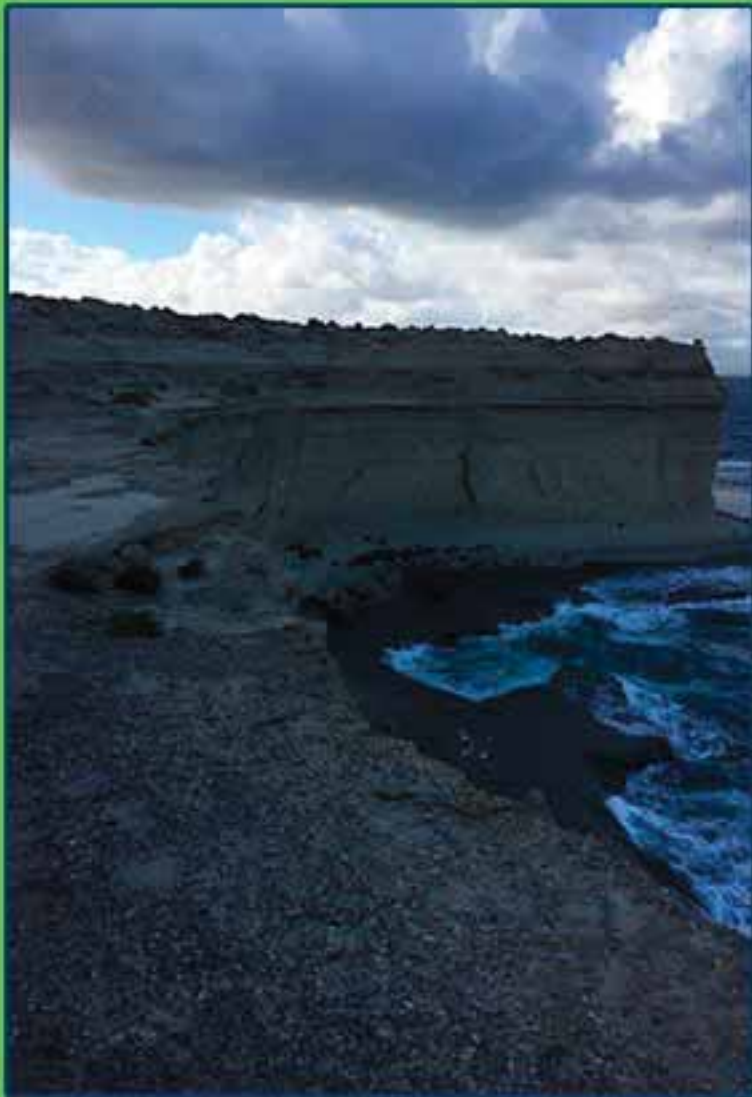

***REVISTA REALIZADA POR
ALEX PUIG i JOSEP MARIA
ROSQUILLAS. Y DAR LAS
GRACIAS A TODOS LOS
COLABORADORES.***

PENINSULA VALDES ARGENTINA POR MANEL MENAL

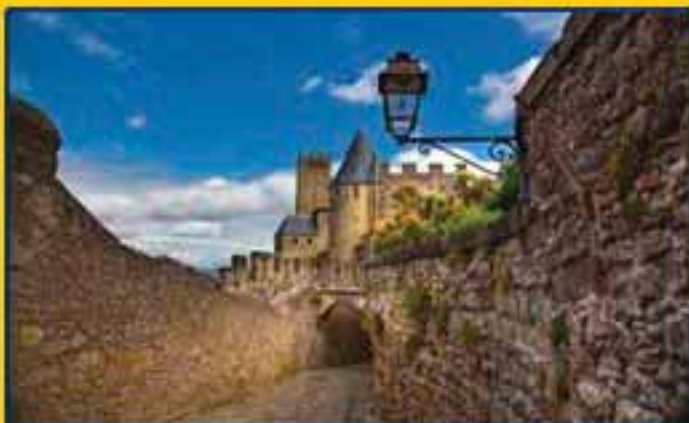
PENINSULA VALDES ARGENTINA POR MANEL MENAL

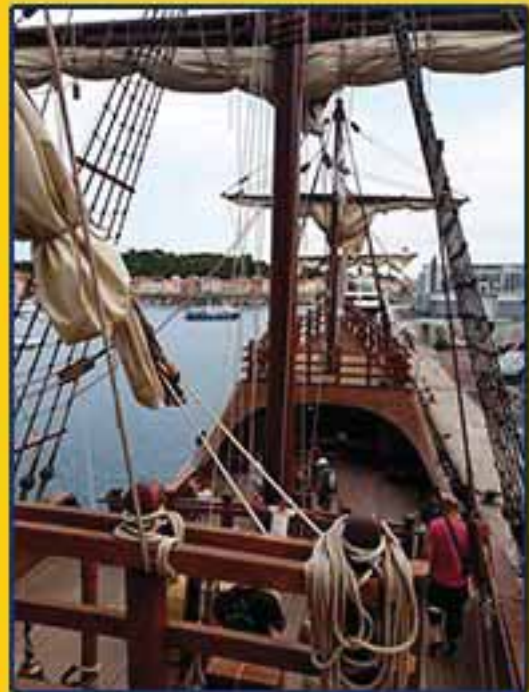
PENINSULA VALDES ARGENTINA POR MANEL MENAL

PORT-VENDRES, CARCASSONE

PORT-VENDRES, CARCASSONE

Carta (imaginària)

La fe sempre m'ha estat esquiva, o puc dir que sóc jo qui l'ha esquivat deixant la clau penjada al pany de la porta i la porta tancada.

Si ara t'ho conto i ho escric amb paraules es perquè el vent no se'ls endugui i recordis el que et vaig dir, fa ara molts anys.

Tu ja saps com són aquestes coses. Les persegueixes amb tota la força i al final retornes al pensament de la fe, que sense raó ho explica tot.

Anit pensava en les lleis físiques i matemàtiques. Si busques trobes les magnituds que donen la raó a l'equació que vols definir, tenen una resposta que amb totes les variants possibles arriben al mateix resultat, és la raó matemàtica on la fe no hi juga cap rol.

I ara, quant el temps que em queda se'm fa més curt és quan vull destravar el pensament del fracàs que em diu que abandoni.

Sempre és fàcil recórrer a les llàgrimes quan et saps vençut, encara que la lluita hagi estat amb hom mateix i el guanyador no demani penyora o ni tant sols hi hagi guanyador.

Ho recordes, tot va començar una nit d'agost, aquella va ser la primera aposta entre els dos, la de dos nens que jugaven a ser savis volent entendre tot el que ens envoltava, fins i tot esbrinar que hi havia a l'altre banda del món que no percebíem.

Tu em vas dir, mira quantes estrelles hi ha al cel i que tot ho havia fet un déu creador. Jo com sempre t'havia de portar la

contrària i encara que l'afany per la resposta se'm va fer llarg a mi mateix, vaig trobar la que era racional, no són estrelles, són forats que hi ha al cel por on s'escola la llum del sol quan s'amaga per fer nit.

Hi ha hagut jornades que la follia, plàcida nuesa de la raó quan aquesta t'abandona, que creia haver trobat la cruïlla de tots els camins transitats, però quan la serenor de ma ment em retornava a la realitat, al fracàs, cridava desesperadament sol dins la fosca reclamant el dret de tenir fe.

Si em deixes patir amb tu la meva desfeta, tanmateix la carta no t'empaita, la pots ignorar i així com l'has obert la pots tancar, només és perquè em diguis que he de fer quan sàpigues el que jo vull fer.

Pens però que alguna escletxa de llum m'ha d'obrir les parpelles abans d'arribar fins el final i fer innecessària la meva proposta, treure'm de la fosca i que les teves paraules esper que ja no em siguin necessàries.

Si tingués la força de l'adolescència seguiria amb la recerca d'allò que la fe diu que he de creure i la raó em nega, però els missatges que el cos m'envia no em donen esperances de massa temps per esbrinar-ho.

Fins avui he fet tot el que he pogut per desfer el misteri i encara que tu ho saps t'ho recordo i ho faig perquè no prenguis la decisió equivocada.

He estat al Cottolengo, casals de vells, al frenopàtic, l'hospital i a les guerres, sols he vist misèria i la sal presa a les parpelles de la gent per les llàgrimes vessades.

Tots els morts que he vist sempre han estat a la llum del dia o en el fragor de la llampada de la bomba i potser fos per això que no he pogut presenciar el que buscava.

I teu amic.

Jo només volia llucar una ànima quan abandona el cos, per saber si allò és la mort, no me n'he sortit.

I ara t'exposo el motiu de la meva carta, que et deixis matar dins la fosca de la cambra per veure si la teva ànima surt del cos i poder tenir la fe que sempre he desitjat.

Si encara suportes el desig de viure, no facis cas de res del que t'he dit, tanmateix ja fa temps que m'he donat per vençut i només em dol que si sóc jo el que em mato i veies la meva ànima ja no em serviria de res.

Una abraçada. Pilio Piris

ALPS ITALIANS PER VERO

ALPS ITALIANS PER VERO

PENINSULA VALDES ARGENTINA POR MANEL MENAL

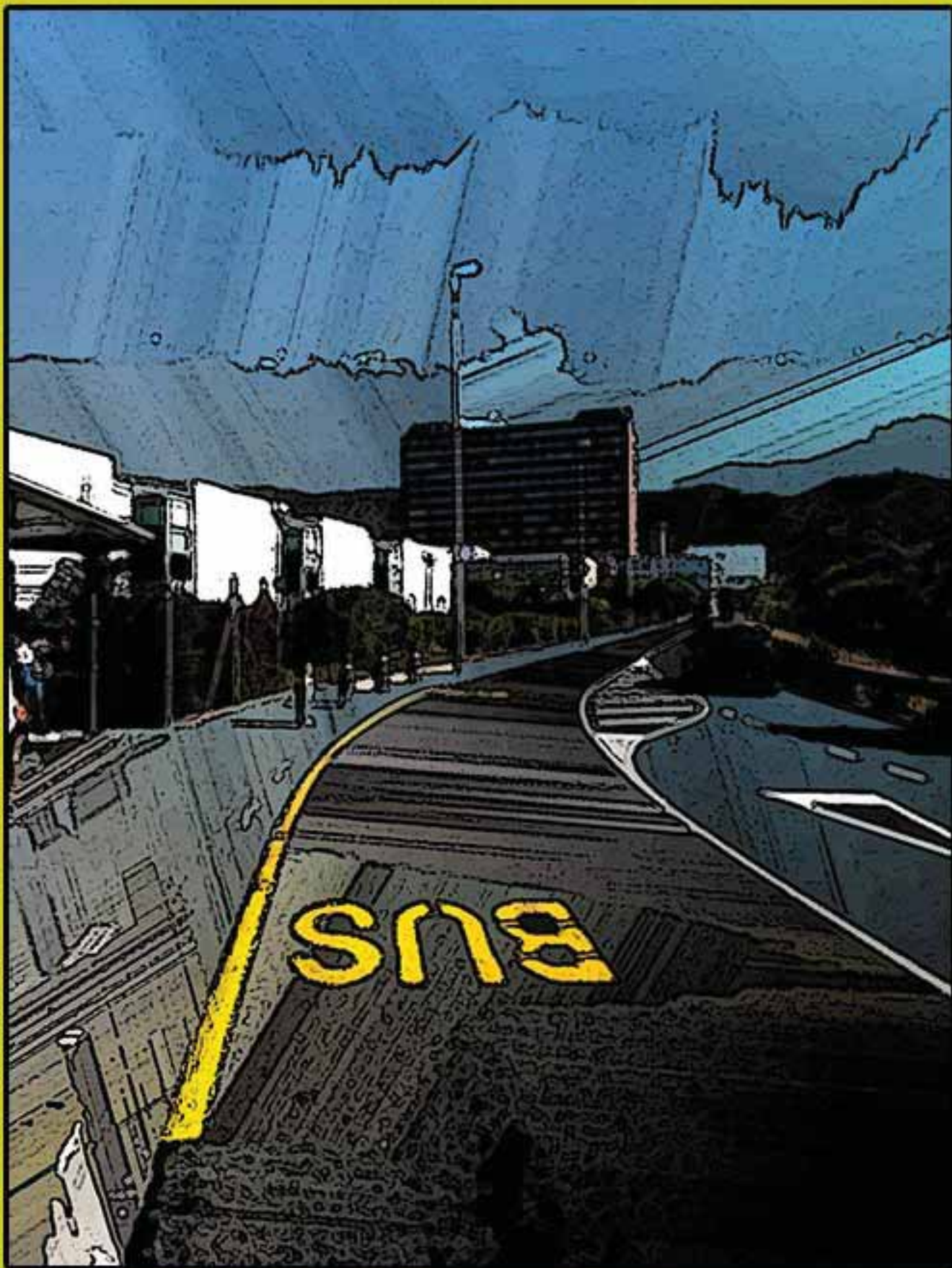
PENINSULA VALDES ES UNA REGIÓN AL ESTE DE ARGENTINA COSTA ATLANTICA. ENTRE OTRAS COSAS FAMOSA PORQUE ES LUGAR DE ANIDACIÓN DE PINGÜINOS Y DODE LEONES MARINOS Y LOBOS MARINOS VAN PARA PARIR Y CRIAR SUS CACHORROS. TAMBIEN UN LUGAR DONDE BALLENAS Y ORCAS VAN A ALIMEN- TARSE . LAS BALLENAS DE KRILL Y LAS ORCAS DE LOS CACHO- RROS DE PINGUINOS ,FOCAS , LEONES Y LOBOS MARINOS QUE INTENTAN CAZAR.

MANEL MENAL.

CIBERNETICS

CIBERNETICS

COCHES ANTIGUOS POR JORDI MARTINEZ

*1955 Cadillac Coupe
DeVille*

*Cadillac history
1960*

1970 Cadillac DeVille

*1946 Cadillac Sixty-two
Convertible (6267D) 15*

COCHES ANTIGUOS POR JORDI MARTINEZ

**1933 CADILLAC
SERIES 452-C V16**

**1935 CADILLAC
3550**

**1940 CADILLAC
60 SPECIAL**

**1975 CADILLAC
ELDORADO**

DIBUJOS DAVID CAMPOS

DIBUJOS DAVID CAMPOS

Costas de Galicia-Àlex

Costas de Galicia-Àlex

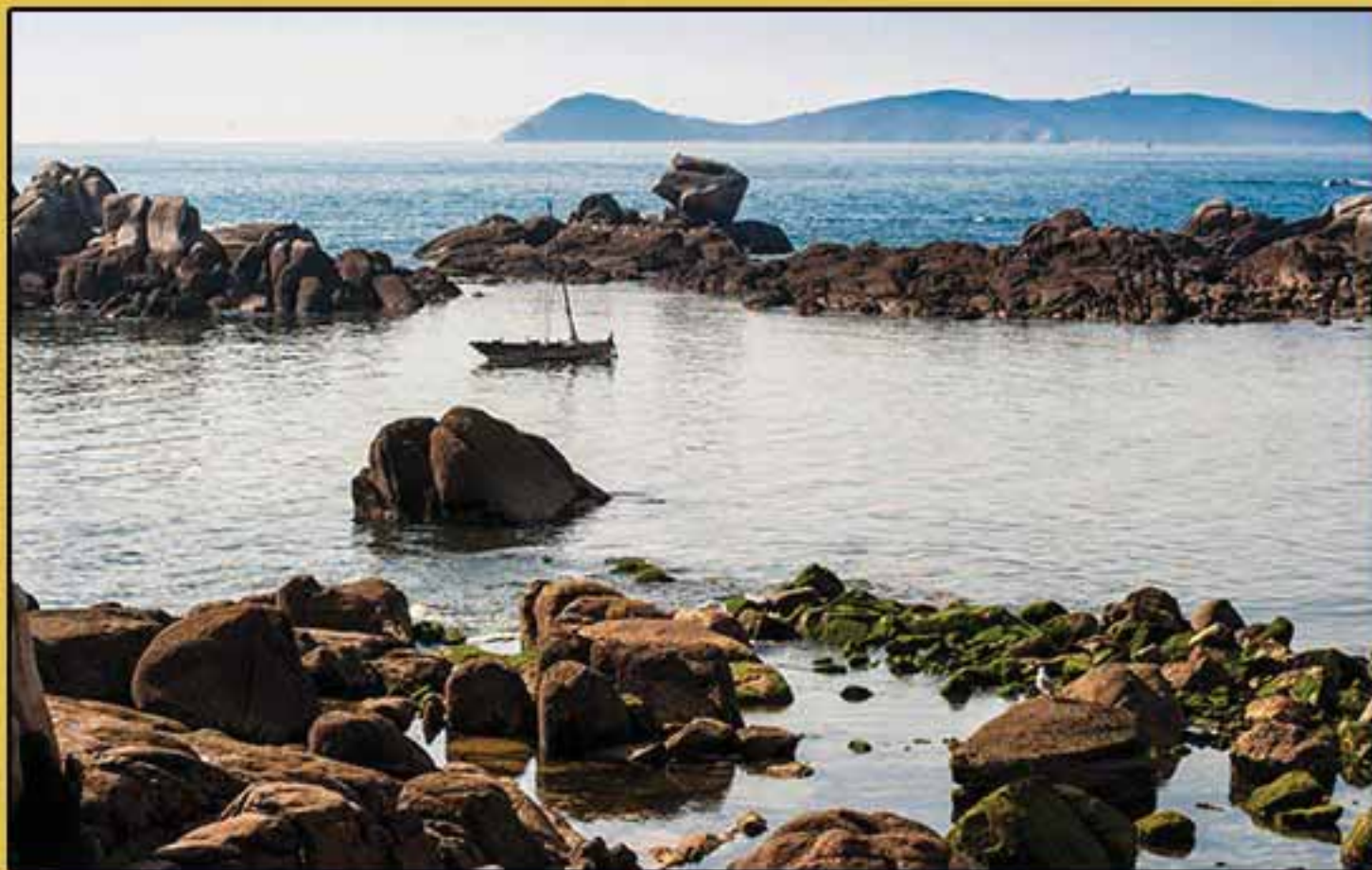

praya das catedraes

Costas de Galicia-Àlex

Costas de Galicia-Àlex

L'estel encegat

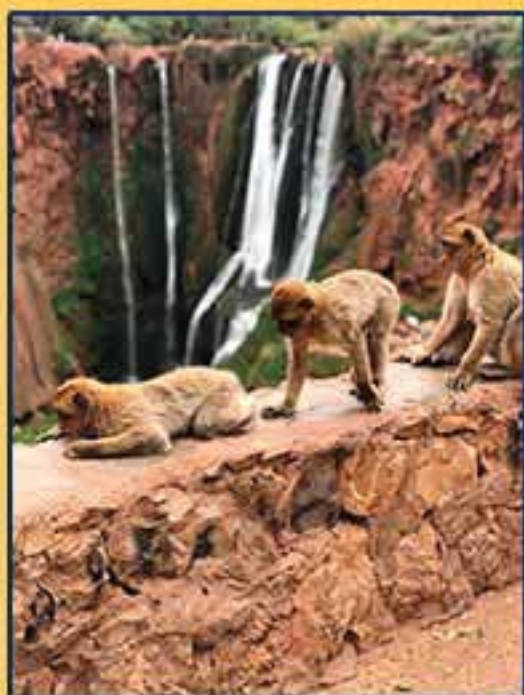
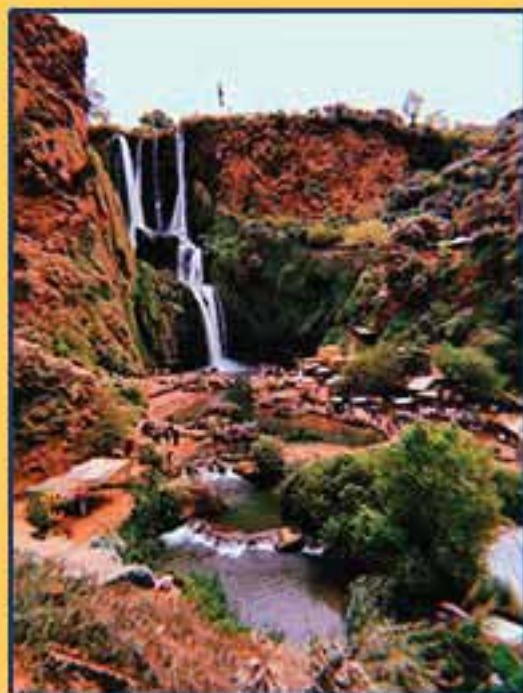
Des del broc l'aigua saltava
al bassal trèmul de neguits,
on reflex l'estel dansava
encegats de llum els sentits.

Antoni Casanova Ramon

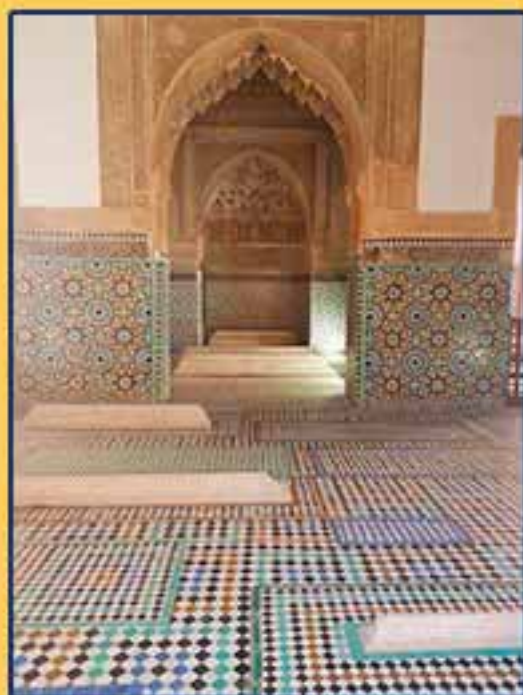
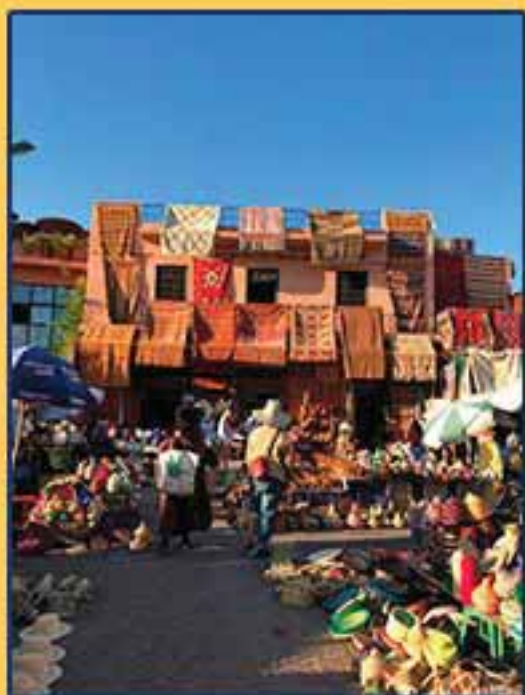

MARRUECOS POR NURIA GALVEZ

MARRUECOS POR NURIA GALVEZ

MARRUECOS POR NURIA GALVEZ

LA MEVA MARE

La meva mare va passar una mala infantesa; tenia uns nou anys quan va esclatar la guerra civil espanyola, la va viure entre Barcelona i el seu poble natal de Lleida. A Lleida no va passar fam, perquè el seu pare era el forner del poble i tenien gallines i conills.

A més a més tenien un hort on collien tota classe de viandes.

Quan tenia catorze anys va anar a Barcelona a treballar d'empleada de la llar a casa del meu oncle-avi que tenia fàbriques de ràdios i electrodomèstics. S'anomenava Mundial Ràdio. Més endavant va passar a dir-se Mundial Ràdio i Televisió.

La meva mare va poder anar a l'escola al seu poble natal però, en fer-se gran, va anar a fer el Servei Social concebut, en aquelles èpoques, com l'equivalent al Servei Militar masculí. Tenia grans qualitats la meva mare. Era una gran cuinera, també va aprendre a fer suèters de llana i mantells de ganxet. No era molt efusiva però era molt afable. Estic convençut que si hagués hagut de donar la vida per mi, l'hagués donat sense pensar-s'ho. M'estimava molt. Era una dona forta físicament i emocionalment, també..

Mai va tenir un no com a resposta. A l'edat de 27 anys va conèixer al meu pare i als 29 anys es varen casar, ben enamorats. Transcorregut un any vaig néixer jo. Sempre recordaré que em deien que plorava molt per les nits i que no els deixava descansar.

El meu pare era molt intel·ligent. Va entrar a treballar de cap d'àrea d'informàtica a Caja Previsión i Socorro, sucursal espanyola de l'empresa italiana Mutua Generali. La meva mare s'encarregava de les coses de la casa, de la neteja, de la compra, de cuinar i

d'atendre'm a mi. Cada nit planxava el vestit del meu pare perquè anés força elegant, l'endemà, a treballar.

Quan la meva mare va tenir 55 anys va anar a treballar a casa d'una modista, cosia per encàrrec i va aprendre a fer-se els seus propis vestits.

I així va transcórrer la vida.

Els meus pares tenien 65 anys quan van operar al pare. Les notícies no foren gens agradables. Li diagnosticaren un càncer d'estómac i duodè i els metges ens varen dir que sols tenia vida per un any. Desgraciadament així va ser. Es va jubilar a els 65 anys i morir al cap de un any.

La meva mare va seguir cuidant de mi i de les meves crisis amb gran cura quan estava a Sant Joan de Deu. No va faltar cap tarda a venir a veure'm. Va passar el temps i després d'ingressar jo a la Residència de Can Tarrida -ja fa 6 anys que hi estic- la meva mare va ingressar a la Residència de l'Obra de Maria de Calella de la Costa i a l'edat de 90 anys morí un 8 de gener de 2018 plàcidament i com ella desitjava morir, dormint. Un petó ben fort, mare, de part del teu fill.

JOSEP MARIA ROSQUILLAS PIJUAN

MOTOCROS EN CEDO POR ROSQUI

LA UNICA DIFERENCIA ENTRE UN SUEÑO Y UN OBJETIVO ES UNA FECHA.

Aunque la frase tiene varios padres, se atribuye a Platón, a Alejandro El Grande, a Newton, Nietzsche, Kafka, etc, la última versión se la debemos a Edmundo Hoffens (EE.UU., mayo 1960) que es quien le ha dado más actualidad en sus cursos y seminarios por todo el mundo. Actualmente, Edmundo Hoffens es Chief Human Resources Officer en Banco de Sabadell (Américas) y anteriormente fue Director High Potential Development en Microsoft.

Como cualquier otro día, hoy es buen momento para los buenos propósitos de futuro, tengamos en cuenta que muchos de nuestros proyectos se mueven durante toda la vida en el mar de nuestro corazón o nuestra cabeza....., ;;Algún día;;...;;Más adelante;;...;;Cuando pueda permitirme;;...;;Haré, empezaré, iré...;;

Esos ;;algún día;; , ;;más adelante;;, ;;Cuando pueda;;, son casi lo mismo que decir ;;nunca;;.Es imprescindible Fijar las fechas del cumplimiento de cualquier propósito en la vida y cuando hablemos de nuestros propósitos, sueños, deseos y/o ilusiones, hay que hacerlo en futuro (o presente) pero nunca condicional ...

¡ Que se cumplan vuestros sueños ¡.

LA FELICIDAD ES DARSE CUENTA DE QUE NADA ES DEMASIADO IMPORTANTE.

Antonio Gala (octubre 1930), dramaturgo, novelista, poeta, ensayista.....uno de los máximos exponentes literarios de la Transición.

Como anécdota: a los quince años ya estaba estudiando la carrera de Derecho en la Universidad de Madrid, Filosofía y Letras, Ciencias Políticas y Económicas....¡y se licenció en todas ellas...!

Para ser feliz tienes que valorar todas las cosas en su justa medida, darles la importancia que realmente tienen y después.... Ver que verdaderamente no hay nada lo suficientemente importante como para impedir reírte de todo

LOS BUENOS SON LOS QUE SE CONTENTAN CON SOÑAR
AQUELLO QUE LOS MALOS HACEN REALIDAD.

Un par de curiosidades acerca del Sr. Freud (Rep.Checa, mayo 1865-Reino Unido, septiembre 1939):

Su verdadero nombre no era Sigmund sino Segismund, se lo cambió a los 22 años de edad (lo que no me extraña en absoluto, pero puestos a elegir..)

En 1884, trabajando en el Hospital General de Viena, se le encargó un estudio sobre el uso terapéutico de la cocaína y no se le ocurrió otra cosa, que experimentarlo sobre él mismo, por lo que casi acabó toxicómano.

Cuando nació, su madre tenía la misma edad que su hermano mayor que a su vez tenía un hijo mayor que él...Casi, casi, tan enrevesado como la familia de los señores Iglesias.

De todas formas lo importante es:¿Eres de los que sueñan o de los que viven?

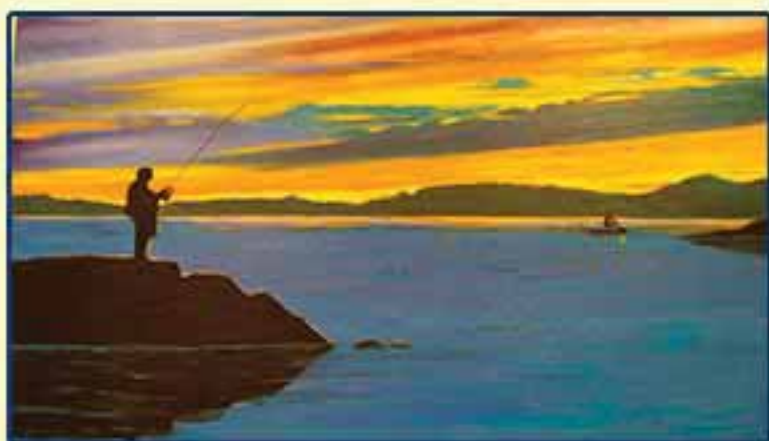
LA AMISTAD ES LA UNIÓN DE ALMAS ENTRE PERSONAS VIRTUOSAS, PORQUE LOS MALOS TIENEN CÓMPLICES; LOS INTERESADOS, SOCIOS; LOS VOLUPTUOSOS, COMPAÑEROS DE VICIO;LOS ÍDOLOS, ADMIRADORES; LOS POLITICOS, PARTIDARIOS; LOS PRÍNCIPES, CORTESANOS

“LOS HOMBRES BUENOS TIENEN AMIGOS”
LA AMISTAD, CICERÓN.

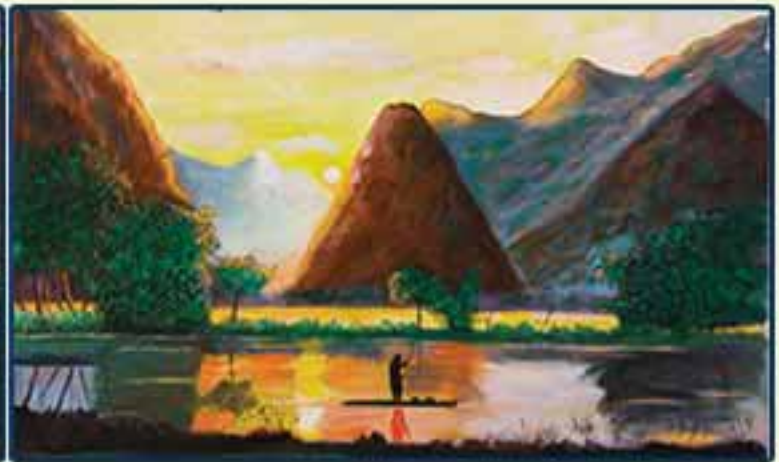
MANEL MENAL, NACIO EN BARCELONA HACE CINCUENTA Y OCHO AÑOS. ES GRADUADO SOCIAL, PDD DEL IESE Y MASTER EN RECURSOS HUMANOS POR CEF, ADEMÁS DE GRAFÓLOGO AFICIONADO.

PINTURAS ACRILICAS POR JOSE OLIVARES

PINTURAS ACRILICAS POR JOSE OLIVARES

GRAFITI

Se llama pintada, grafito o grafiti, a una modalidad de pintura libre, destacada por su ilegalidad, generalmente realizada en espacios urbanos. Su origen se remonta a las inscripciones que han quedado en paredes desde los tiempos del Imperio romano, especialmente las que son de carácter satírico o crítico.

En el lenguaje común, el grafiti pollo es el resultado de pintar textos abstractos en las paredes de manera libre, creativa e ilimitada con fines de expresión y divulgación donde su esencia es cambiar y evolucionar; buscando ser un atractivo visual de alto impacto, como parte de un movimiento urbano revolucionario y rebelde. Es uno de los cuatro elementos que conforma la cultura Hip Hop.

Sin embargo los propios grafiteros, además de muchas referencias editoriales, los medios de comunicación, páginas web, positivos, y revistas especializadas utilizan la acepción italiana graffiti para referirse al grafito tanto en su acepción de movimiento cultural y artístico, así como a las propias pintadas.

GRAFFITIS

GRAFFITIS

MARIO BARGUÑO CASANOVA (AUTOR)

Observador, disceto, generoso y extremadamente positivo son características que describen a Mario. Cualidades que ganan el cariño de quienes le rodean y le conocen porque irradia felicidad y optimismo. Es este optimismo lo que le hace compartir, mediante sus cuentos, su visión de cómo debe ser una sociedad inclusiva. Mario Barguño Casanova nació en Barcelona el 25 de Mayo de 1975, octavo hijo de su padre, José María y segundo hijo de su madre, Myrtha. Nació con parálisis cerebral, que gracias a la terapia de Patterning de los doctores Donan y Delacato superó magníficamente para ser prácticamente autosuficiente. El arte le permite transmitir sentimientos e ideas que dan rienda suelta a su imaginación. Mario pinta, canta en la coral del pueblo (Sant Andreu de Llavaneres), toca el piano y, sobre todo, escribe para transmitir su deseo: que el mundo que le rodea sea feliz y pleno de amistad.

KELLY ARRONTES (ILUSTRADORA).

Pintora artística nacida en Valladolid y afincada en Barcelona. Licenciada con honores en Bellas Artes por la Universidad de Sant Jordi de Barcelona, ha realizado numerosas exposiciones, tanto individuales como colectivas, en España (Valladolid, Salamanca, Bilbao, Madrid, Barcelona....) y a nivel internacional (Londres, Dinamarca, Nueva York....). Tras terminar la carrera tuvo unos años muy brillantes que se eclipsaron por problemas visuales, por lo que decidió dejar de trabajar. Tras ingresar en la ONCE, con un resto visual del 9% en un solo ojo, decidió retomar su carrera y desde hace cuatro años no ha parado de exponer y recibir premios de muy diversa índole. Actualmente se reinventa como artista Muralista.

MARIO BORGUÑO Y KELLY ARRONTE

Hay una historia de Africa, prácticamente no escrita. Hubo sus imperios, con culturas dominantes...., que duraron siglos y fueron desapareciendo. En mi estancia en el pueblo de Kuwonku, pueblo de la etnia mandinga , este se subdivide en kundas. Cada kunda pertenece a una de las familias, que juntas componen el poblado. Suelen tener entre 50 a 200 habitantes. Por ejemplo , me dijeron, que el famoso Kun-t-a Kinte, en realidad se llamaba Kun-d-a Kinde, que quiere decir, perteneciente a la kunda de la familia Kinte.

Existe en Kuwonku una importante kunda, la de los Camara. Se destacan de los demás. Son mas altos y con una presencia, que impone, tienen una autoridad especial, se les reconoce fácilmente. A través de la historia oral del pueblo, se sabe, que llegaron hace muchos años .....posiblemente siglos, a Kuwonku. Pertenecían a un importante imperio de la zona centro de Africa, que había sido vencido, por otra etnia. Los últimos supervivientes llegaron moribundos al pueblo, ya no podían seguir y pidieron asilo. El consejo de ancianos delibero y les dijo, que podían quedarse con una condición : que renunciaran al uso de las armas y a su condición de guerreros y aceptaran vivir pacíficamente. Dieron su palabra .....y allí siguen, con su porte especial. Durante mi labor medica en este pueblo, entraba un nuevo paciente, nos mirábamos.....me miraba de una forma orgullosa y le decía : "Eres de la familia Camara , ¿verdad?.....nunca me equivocaba. Lo era. ¿Cuál debio ser la historia de esta grupo?.....ya no lo podremos saber.

ROGER MERCADE SALES

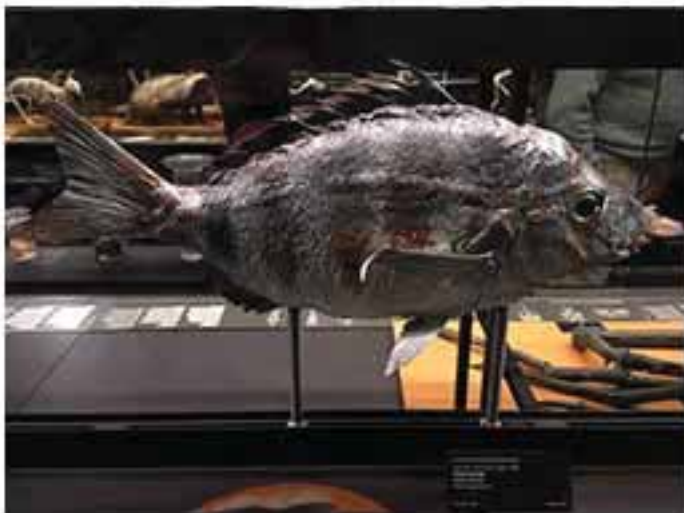
MUSEO DE LA CIENCIA DE BARCELONA

MUSEO DE LA CIENCIA DE BARCELONA

MUSEO DE LA CIENCIA DE BARCELONA

MUSEO DE LA CIENCIA DE BARCELONA

PUNT x PUNT

Conseqüències comercials del Brexit, en cas de trencament.

A l'Estat espanyol: Els ciutadans britànics són propietaris de 700.000 habitatges i 15.5 milions de turistes britànics visiten Espanya cada any i gasten 14.4 milions d'euros. Per tant l'intercanvi econòmic és important i es podria veure afectat.

Pel que fa a Catalunya, en particular: El Regne Unit figura en cinquè lloc. Les empreses catalanes hi exporten uns 4.000 milions d'euros a l'any (el 6.4% del total de les exportacions) i importen productes per valor de 2.600 milions d'euros (un 3.5% de les importacions). Així que no es tem per l'efecte del Brexit.

S'ha aconseguit captar imatges de galàxies encara més llunyanes...

Amb els telescopis posats en òrbita, el Hubble i el Spitzer, s'ha pogut captar imatges de galàxies de gairebé 13.300 milions d'anys llum de distància, o sigui de quan l'univers només tenia un 3.5% de l'edat actual.

El telescopi Hubble ha detectat una lluminositat que té forma de galàxia irregular (se l'ha anomenat SPT0615-JD). Per la classe rogenca de llum que s'hi capta se li fa una edat de només un 3.5 de la de l'univers. Així que la llum captada en va sortir quan l'univers només tenia uns 500 milions d'anys.

És potser l'objecte còsmic més llunyà conegut.

Ara podem descansar referint-nos a pomes...

El pomer o pomera és un arbre de fulla caduca que fa una fruita excel·lent, de gran prestigi, coneguda com a poma o maçana. La variant més estimada és la camosa, o camosina, que és la més olorosa i dolça de les maçanes. La ingestió habitual de la poma camosina té efectes suaument laxants i, si es menja bullida regula disfuncions intestinals.

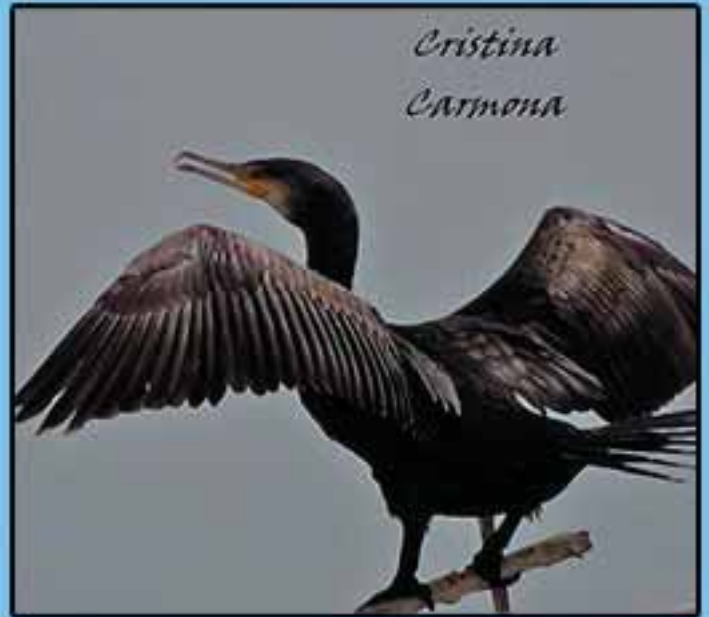
A més, del most de la poma fermentat se'n prepara una beguda escumosa anomenada sidra, que és molt refrescant i vitamínica. Parem aquí..

Antoni Casanova

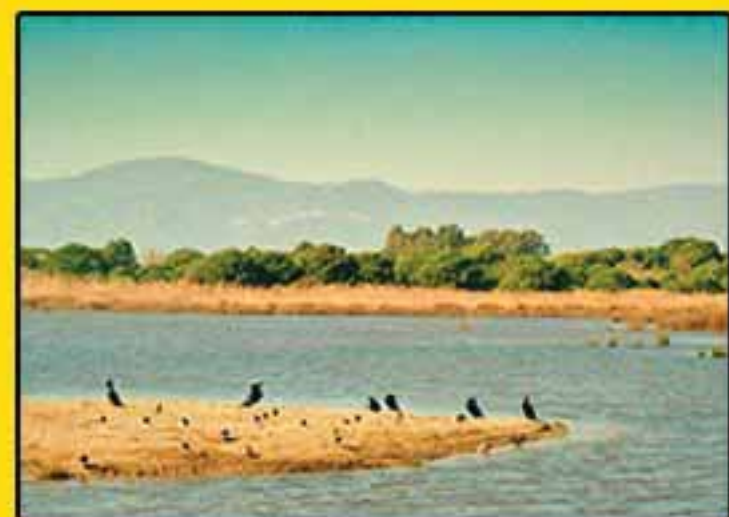
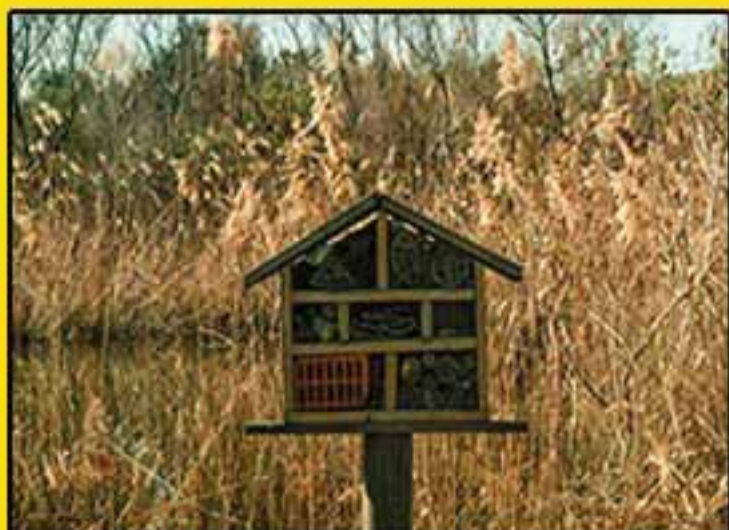
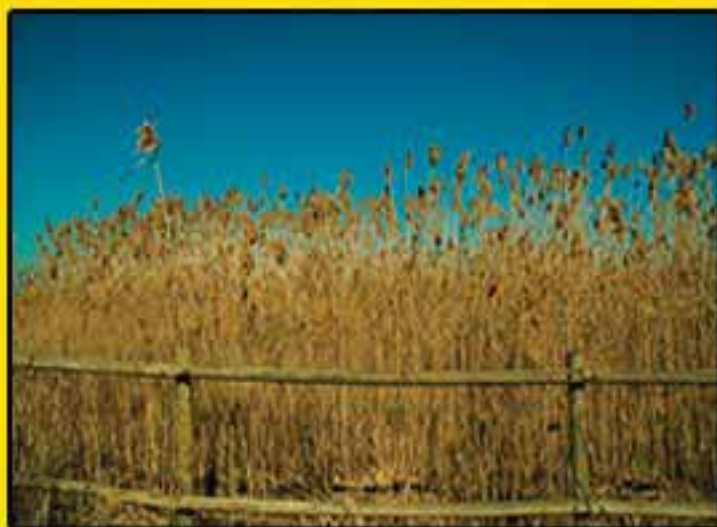
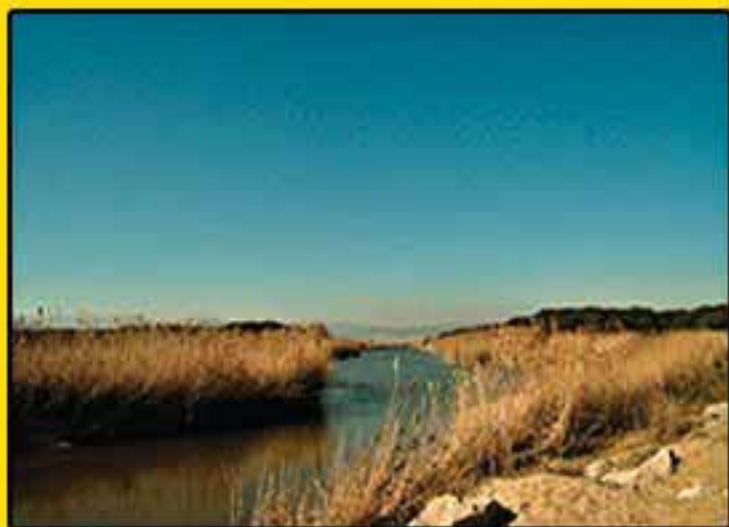
ANIMALONS - CRISTINA - SALVA

ANIMALONS - CRISTINA - SALVA

DELTES DEL BESÒS I LLOBREGAT PER SILVIA JAMBER

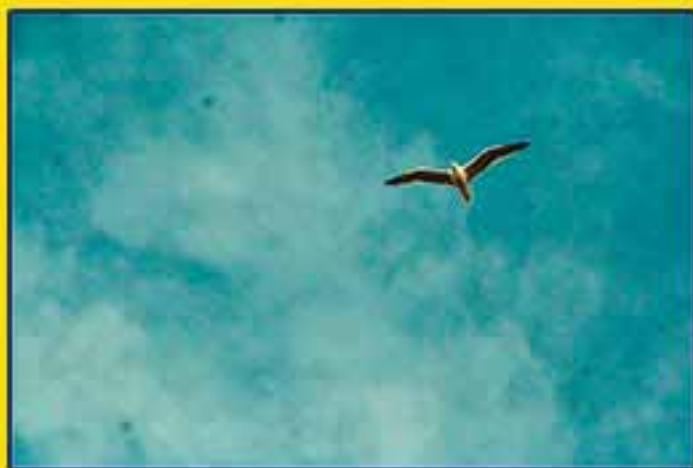
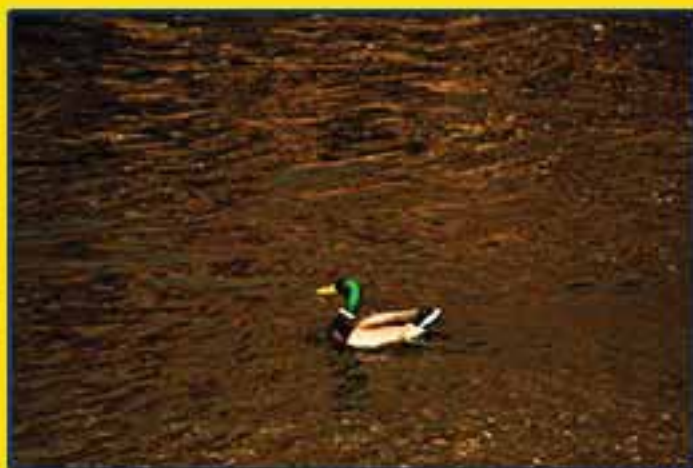
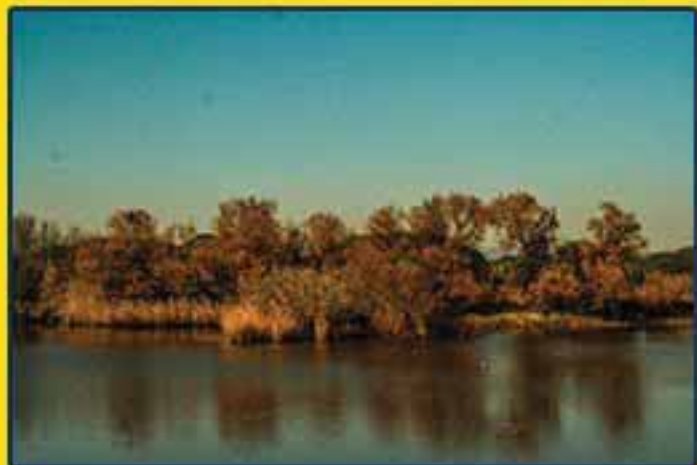

DELTES DEL BESÒS I LLOBREGAT PER SILVIA JAMBER

DELTES DEL BESÒS I LLOBREGAT PER SILVIA JAMBER

MUSEO DE TRENES POR SANTI DALMAU

MUSEO DE TRENES POR SANTI DALMAU

